

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. [•]205/2022

DECIZIA PENALĂ NR. [•]A

Ședința publică din data de 22 mai 2023

Completul constituit din:

Președinte: Judecător [•]

Judecător: [•]

Grefier: [•]

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești reprezentat prin procuror [•].

Pe rol pronunțarea asupra apelurilor decise de inculpatul [•], trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii deucidere din culpă prevăzută și pedepsită de art. 192 alin. 2 Cod penal, de părțile civile, [•], [•], [•] și de partea responsabilă civilmente SC Group Concif SRL prin administrator [•], în baza sentinței penale nr. [•] din data de 10.01.2023 pronunțată de Judecătoria Câmpulung în dosarul nr. [•]205/2022.

Dezbaterele asupra apelurilor au avut loc în ședința din data de 05 aprilie 2023, fiind consemnate în încheierea de amânare a pronunțării, încheiere de face parte integrantă din prezenta. Instanța, în temeiul dispozițiilor art. 391 alin. 1 Cod procedură penală, a stabilit pronunțarea la data de 26 aprilie 2023. Ulterior, la data de 22 mai 2023, în urma deliberării pronunțând următoarea soluție:

L O S P A
L A W Y E R S
C U R T E A

Asupra apelurilor de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. [•] din 10.01.2023, pronunțată de Judecătoria Câmpulung, în baza art. 396 alin. (1) și (2) C.pr.pen. raportat la art. 192 alin. (2) C.pen. cu aplicarea art. 396 alin. (10) C.pr.pen., a fost condamnat inculpatul [•], fiul lui [•] și [•], născut la data de [•], în Municipiul Câmpulung, domiciliat în Comuna Rucăr, [•], C.N.P. [•], la pedeapsa de 1 an și 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă (faptă din 10.07.2021).

În baza art. 67 alin. (1) C. pen. raportat la art. 66 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (3) C.pen., s-a interzis inculpatului cu titlu de pedeapsă complementară dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 2 ani, care se calculează, conform art. 68 alin. (1) lit. b) C. pen., de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

În baza art. 65 alin. (1) raportat la art. 66 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (3) C.pen., s-au interzis inculpatului cu titlu de pedeapsă accesorie, aceleași drepturi, care va fi executată numai în cazul revocării sau anulării suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 91 C. pen., s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, iar în temeiul art. 92 alin. (1) C.pen., s-a stabilit un termen de supraveghere de 2 ani, care se calculează, conform art. 92 alin. (2) C. pen., de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În baza art. 93 alin. (1) C. pen., a fost obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Argeș la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 94 alin. (1) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. (1) lit. c)-e) C.pen., s-a dispus a se comunica Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Argeș.

În baza art. 93 alin. (2) lit. c) Cod penal, s-a impus inculpatului obligația de a frecventa unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către Serviciul de probațiune Argeș sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) Cod penal, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul a fost obligat să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, pe o perioadă de 90 de zile, în cadrul Primăriei Comunei Rucăr sau Primăriei Comunei Dragoslavele.

În baza art. 404 alin. (2) C. pen. și art. 91 alin. (4) C. pen., s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 93 C. pen., cu privire la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în caz de nerespectare, cu rea-credință, a măsurilor de supraveghere sau de neexecutare a obligațiilor impuse ori stabilite de lege, precum și în caz de săvârșirea a unei noi infracțiuni.

În baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 19 alin. (1), (2) și (5), art. 20, art. 24 alin. (1), art. 25 alin. (1) C.proc.pen. și art. 1357, art. 1349, art. 1373, art. 1381 și art. 1382 C. civ., s-a admis în parte acțiunea civilă privind daunele morale, exercitată de părțile civile [•], [•], [•] și [•] și a fost obligat, în solidar, inculpatul și partea responsabilă civilmente Group Concif S.R.L, la plata către partea civilă [•], a sumei de 35.000 de euro, la cursul BNR din ziua plății, către partea civilă [•], a sumei de 30.000 de euro, la cursul BNR din ziua plății, către partea civilă [•], a sumei de 30.000 de euro, la cursul BNR din ziua plății și către partea civilă [•], a sumei de 20.000 de euro, la cursul BNR din ziua plății, reprezentând daune morale.

A fost obligat, în solidar, inculpatul și partea responsabilă civilmente, să plătească dobândă legală penalizatoare de la data de 10.07.2021 și până la data achitării efective a cuantumului daunelor morale.

A fost respinsă ca rămasă fără obiect, acțiunea civilă formulată de partea civilă Spitalul Municipal Câmpulung.

În temeiul art. 7 raportat la art. (3) din Legea nr. 76/2008, s-a dispus prelevarea de la inculpatul [•], de probe biologice în vederea introducerii profilului genetic în Sistemul Național de Baze Genetice Judiciare.

În baza art. 5 alin. (5) din Legea nr. 76/2008, inculpatul a fost informat că probele biologice recoltate vor fi utilizate pentru obținerea și stocarea în Sistemul Național de [•] Genetice Judiciare a profilului său genetic.

În temeiul art. 274 alin. (1) și (2) C.pr.pen., a fost obligat inculpatul [•], la plata sumei de 1000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat, din care suma de 444 de lei reprezintă cheltuieli judiciare stabilite pentru faza de urmărire penală.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut că prin rechizitoriul nr. [•]/P/2021 întocmit la data de 08 martie 2022 de Parchetul de pe lângă Judecătoria Câmpulung, s-a dispus trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatului [•], pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută și pedepsită de art. 192 alin. (2) Cod penal.

În motivarea actului de inculpare, s-a reținut că la data de 10 iulie 2021, organele de cercetare penală ale Poliției Municipiului Câmpulung - Biroul Investigații Criminale, s-au sesizat din oficiu cu privire la comiterea infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută și pedepsită de art. 192 Cod penal, constând în faptul că, în ziua respectivă, pe raza comunei [•], în curtea imobilului nr. [•], o persoană de sex masculin a decedat, posibil urmare a unei electrocuții, în acest eveniment fiind implicate două autobetoniere aparținând Group Concif S.R.L.

S-a reținut că din actele de cercetare penală administrate în cauză au rezultat următoarele:

În cursul lunii iulie 2021, martorul [•], din [•], desfășura o lucrare în regim propriu, constând în turnarea unei alei din beton, destinată accesului cu autoturismul, finalizată printr-o platformă betonată, destinată staționării autoturismului.

Pentru realizarea lucrării respective, martorul [•] a apelat la un prieten de-al său, cu care se cunoștea de foarte mult timp, [•] persoana defunctului [•], din [•], considerat a fi „de meserie” în domeniul efectuării unor lucrări, și care era angajat în acea perioadă la Group Concif S.R.L. Câmpulung, firmă specializată în domeniul construcțiilor.

Întrucât nu a dorit să-și refuze prietenul, victima [•] a acceptat să efectueze această lucrare în regim propriu, exprimându-și însă condiția ca lucrarea să o realizeze într-un interval mai mare de timp, când va avea disponibilitatea necesară, în limita timpului liber, și în afara orelor de serviciu.

Etapele de desfășurare a lucrării, respectiv, decopertarea solului, constituirea cofragului și instalarea armăturii metalice de rezistență au fost realizate în zile diferite, pe o perioadă de timp mai îndelungată.

Astfel, în data de 10 iulie 2021, într-o zi de sâmbătă, fiind deja finalizată structura constructivă de bază a lucrării (și anume instalarea cofragului, fixarea structurii metalice de rezistență/plasă din fier beton), s-a stabilit turnarea betonului în cadrul acestei structuri.

În vederea realizării lucrării, martorul [•] a contactat firma Group Concif S.R.L. cu sediul în comuna [•] - punctul de lucru Stația de Betoane din comuna Lerești, în vederea furnizării cantității de beton necesară turnării.

Potrivit solicitării, societatea sus-menționată, prin intermediul Stației de Betoane aparținând acesteia, a asigurat furnizarea betonului trimițând la adresa solicitantului autobetoniera marca [•], cu numărul de înmatriculare [•], ce era condusă de inculpatul [•],

angajat al societății. Autobetoniera de tip „cifă” era prevăzută din punct de vedere constructiv cu instalație proprie de pompare a betonului, instalație formată din tubulatură de transport a betonului atașată unui braț metalic mobilo-extensibil, acționarea acestei instalații și implicit a manevrării brațului mobil fiind asigurată de la distanță prin conexiune „wireless”. Panoul de comandă al pompei este de tip „centură”, ce se atașează în jarrea anterioară a corpului operatorului acestei instalații.

După ce a sosit la fața locului, inculpatul a asigurat staționarea autobetonierei pe strada [•], în dreptul porții de acces în curtea proprietății martorului [•], procedând totodată la „calarea” autobetonierei, adică ridicarea autovehiculului cu roțile de pe carosabil prin intermediul unor pistoane hidraulice aflate pe părțile laterale ale vehiculului. A fost asigurată stabilitatea autobetonierei, inculpatul [•], a început pomparea betonului în curtea unde se executa lucrarea, extinzând brațul mobil al pompei până deasupra structurii lucrării. În acest timp, tubul flexibil aflat la capătul inferior al brațului mobil, pe unde se purjează în exterior betonul, era dirijat cu mâinile, dintr-o parte în alta a cofragului, de către [•]. Urmare a acestei operațiuni, stratul de beton astfel turnat prin intermediul pompei, era nivelat cu ajutorul unei scânduri de către martorul [•], prieten și coleg de serviciu cu [•], acesta fiind cel care îl ajuta în executarea lucrării.

După ce a fost descărcat betonul din malaxorul autobetonierei, s-a constatat că acesta este insuficient pentru finalizarea integrală a lucrării, motiv pentru care [•] a contactat din nou Stația de Betoane a Group Concil R.L., solicitând în continuare livrarea unei cantități suplimentare de beton, astfel că de la stația de betoane a fost trimisă o a doua autobetonieră, marca Volvo, cu numărul de înmatriculare [•], condusă de către numitul [•], angajat al societății. Această a doua autobetonieră era de tip „simplă”, fără instalație de pompare aferentă.

Când a ajuns la fața locului, numitul [•] a manevrat autobetoniera cu spatele, oprind-o la mică distanță de zona posterioară a primei autobetoniere, iar pentru transferul și pomparea betonului adus de către cea de-a doua autobetonieră, între zonele posterioare ale ambelor autovehicule a fost fixat un jgheab metalic, care era destinat transferului betonului din malaxorul celei de-a doua autobetoniere, în cava pompei aferentă primei autobetoniere, de unde betonul era preluat de către instalația de pompare aferentă celei din urmă și apoi purtat în curtea imobilului, în cadrul structurii construcției.

Asemănător cu primul transport, inculpatul [•] a acționat prin telecomandă manevrarea aeriană a brațului metalic mobil al pompei, în timp ce [•] dirija cu mâinile tubul flexibil al pompei, asigurând purjarea uniformă a betonului deasupra structurii metalice de rezistență ce era fixată în cadrul cofragului construcției.

În același timp, [•] continua nivelarea stratului de beton recent turnat, utilizând tot scândura din lemn, iar [•] supraveghea în stradă procesul de transfer al betonului între cele două autobetoniere. În acest timp, martorul [•] filma cu telefonul mobil activitatea de turnare a betonului, iar în urma vizualizării înregistrării audio video depuse la dosarul cauzei se pot observa activitățile desfășurate de participanții la lucrare și menționate în sensul celor de mai sus.

Totodată, se mai reține în actul cu care a fost sesizată instanța că, important de precizat este și faptul că acționarea de către inculpatul [•] a instalației de pompare și implicit, a brațului mobil al acesteia, s-a petrecut în zona de amplasare a două rețele electrice, una de joasă tensiune și cea de-a doua de medie tensiune (20 kV), aceasta din urmă fiind parte integrantă a magistralei Rucăr - Câmpulung. Traseul rețelei de joasă tensiune

este poziționat în afara proprietății martorului [•], de-a lungul zonei marginale a străzii Barăci și paralel cu latura de acces pe această proprietate, iar traseul rețelei de medie tensiune traversează zona marginală a proprietății lui [•], unul dintre stâlpii acestei rețele fiind amplasat chiar în curtea proprietății, limitrof zonei laterale a construcției aflate în curs de betonare.

Cu ocazia cercetării la fața locului s-a constatat că brațul mobil al instalației de pompare aferentă autobetonierei marca [•], cu numărul de înmatriculare [•], era extins pe deasupra conductorilor rețelei de joasă tensiune, extremitatea părții finale a acestui braț metalic (articulația dintre ultimele două segmente extensibile hidraulice) fiind în contact direct cu doi dintre cei trei conductori ai acestei rețele. Intensitatea contactului dintre articulația brațului mobil și conductorii electrici era una profundă, acest contact provocând o deformare pronunțată a liniarității conductorilor.

După ce au fost vizualizate înregistrările video realizate de către [•] s-a constatat că în timpul manevrării brațului mobil al pompei, inculpatul [•] era în curtea proprietății, lângă structura construcției aflată în curs de betonare, stând într-o poziție oarecum relaxată, rezemat cu spatele de stâlpul rețelei de medie tensiune, având ambele mâini pe butoanele tabloului telecomenzii atașată de corp (acționarea acestui fel deplasarea brațului mobil al pompei și implicit purjarea betonului) având privirea îndreptată spre [•], iar acesta din urmă dirija cu mâinile, dintr-o parte a cofragului, tubulatura flexibilă a brațului mobil prin care se realiza purjarea betonului.

Tot din această înregistrare a rezultat și faptul că ultimul loc de poziționare al lui [•] coincide cu locul unde acesta a fost găsit ulterior, în cadrul cercetării efectuate la fața locului, cadavrul victimei. Rezultă așadar, din înregistrarea video a surprins momentele imediat premergătoare momentului în care s-a produs evenimentul.

De asemenea, tot pe înregistrare se observa clar faptul că inculpatul [•] a dat dovadă de neatentție, nu a privit nici un moment în sus, spre brațul mobil al pompei, în timpul acționării/manevrării acestuia, pentru a se asigura că deplasarea lui se face în condiții de siguranță, conștientizând în același timp existența pericolului determinat de amplasamentul conductorilor electrici în proximitatea și implicit, în raza de acțiune a brațului mobil. Mai mult decât atât, stâlpul de care a stat tot timpul rezemat inculpatul [•] și privea doar mișcările lui [•], fără a se uita nici o clipă în sus, spre brațul mobil, este chiar stâlpul la nivelul căruia articulația brațului mobil al pompei a intrat în contact cu doi dintre conductorii electrici fixați în partea superioară a stâlpului, așa cum s-a stabilit cu ocazia cercetării la locul faptei.

Astfel, cum rezultă din probele administrate în cauză, în timp ce inculpatul efectua manevrele mai sus descrise, brațul mobil al pompei a intrat în contact cu conductorii rețelei electrice, iar curentul electric de medie tensiune (20.000 volți) s-a propagat instantaneu, atât în jos, din punctul de contact al brațului mobil cu conductorii electrici, spre tubulatura flexibilă prin care se realiza purjarea betonului și care era dirijat în acel timp, cu mâinile, de către [•], transmitere care, probabil a fost favorizată de către inserția metalică cu care era prevăzută acest tub), cât și de-a lungul brațului mobil al pompei, spre structura autobetonierei [•] cu numărul de înmatriculare [•], staționată în stradă.

La momentul contactului dintre brațul metalic mobil al instalației de pompare și conductorii rețelei de medie tensiune, [•] a rămas o perioadă scurtă de timp cu mâinile în contact cu tubulatura flexibilă a pompei, corpul acestuia fiind observat de martori

manifestându-se sub formă de spasme succesiv continue, după care mâinile s-au desprins de pe suprafața tubulaturii, victima căzând pe spate, pe sol.

În cauză, a fost audiat matorul [•] care a descris modalitatea în care a perceput cele întâmplate, după cum urmează: „.... în momentul când s-a produs evenimentul, eu eram în afara platformei pe care se turna betonul, în curte, către amplasamentul locuinței. [•] cu spatele către zona unde se efectua lucrarea. La un moment dat am auzit dintr-o dată mai multe bubuituri ce se succedau ritmat și continuu, zgomotul fiind unul asemănător utilizării unui pikamer pneumatic de spart piatră. Când m-am întors să văd ce se întâmplă, am văzut o flacără mare la baza tubului de purjare a betonului ce se afla la suprafața platformei betonate, tub ce era ținut cu ambele mâini de către [•], acesta fiind cu fața către acest tub și tremura puternic. Practic era zguduț de acel tub, bubuiturile continuând simultan cu flacăra de la extremitatea inferioară a acestuia”. Nu a putut aprecia cât anume a durat acest episod, precizând că de ordinul zecilor de secunde, sau poate un minut... după care l-a văzut pe numitul [•] căzând pe spate, desprinzându-și mâinile de pe tub. Și după ce acesta a căzut pe spate, corpul lui continua să aibă convulsii, să tremure, iar în tot acest timp, manipulatorul pompei de purjare a betonului, care inițial l-a văzut stând rezemat cu spatele de stâlpul rețelei de medie tensiune amplasat în curtea proprietății acestuia, lângă platforma ce se betonase, s-a speriat foarte tare și a început să fugă de colo-colo prin curte, după care a ieșit agitat în stradă. După scurt timp, a revenit în dreptul porții cerând disperat apă. În același timp se văita spunând: Ce am făcut? Ce am făcut?”

De asemenea, tot în legătură cu momentul producerii tragicului eveniment, martorul [•] a declarat că: „...Eu eram cu spatele la intrarea pe proprietate și nivelam betonul deja turnat, când la un moment dat am auzit un zgomot și o bubuitură și m-am întors să văd ce se întâmplă. [•] era căzut pe spate și trepida, picioarele acestuia fiind în beton, iar capătul elefantului era lipit de piciorul acestuia. La nivelul capătului elefantului am observat flacără și scântei, probabil datorită unui arc electric, corpul lui [•] trepidând. După ce am ieșit din beton, am observat că [•] încă trepida și m-am uitat în sus spre stâlpul de curent electric și atunci am observat că elefantul era suspendat de firele de curent. În același timp, am observat că cea de-a doua betonieră era cuprinsă de arcul electric, au bubuit cauciucurile și s-au aprins, arzând cu flacără puternică”.

Urmărind propagarea arcului electric de-a lungul brațului mobil acesta s-a transmis și către structura autobetonierei [•] cu numărul de înmatriculare [•], care staționa prin „calare” în dreptul proprietății.

Astfel, având în vedere faptul că această autobetonieră se afla „calată” în poziția de staționare, adică cu roțile ridicate de pe carosabil prin intermediul unor pistoane hidraulice, o parte din voltajul arcului electric recepționat de structura șasiului autobetonierei s-a disipat prin scurgere la sol, prin intermediul acestor „cale metalice”, fără însă a provoca daune autovehiculului. Dar pentru că voltajul nominal al arcului electric avea o valoare foarte mare (20.000 volți), a făcut ca acesta să se propage mai departe către cea de-a doua autobetonieră, marca Volvo, cu numărul de înmatriculare [•], transferul fiind realizat prin intermediul aceluși jgheab metalic folosit pentru transferul betonului între cele două autobetoniere. În sprijinul acestor concluzii stau urmele de contact cu aspect termo-electric descoperite la extremitățile aceluși jgheab metalic, aceste extremități reprezentând punctele de contact cu structurile metalice ale șasiurilor celor două vehicule.

Odată transferat la nivelul structurii celei de-a doua autobetoniere, aceasta fiind în poziție normală de staționare - adică, cu anvelopele roților în contact cu partea carosabilă

fapt ce a constituit puncte de rezistență și izolare în același timp în raport de masa de descărcare a arcului electric, acesta din urmă a întâmpinat rezistență în punctele de izolare menționate (punctele de contact dintre anvelope și carosabil), fapt ce a determinat explozia anvelopelor și, totodată, generarea unui incendiu cu flacără deschisă, flăcările cuprinzând rapid structura șasiului autobetonierei, migrând spre partea superioară a malaxorului, incendiul fiind stins în cele din urmă prin intervenția I.S.U.

După producerea evenimentului, inculpatul [•] a intrat în panică, conștientizând probabil eroarea comisă în timpul acționării brațului mobil al pompei, după care a fost transportat la Spitalul Municipal Câmpulung, cu ambulanța SMURD, unde a primit îngrijirile medicale necesare.

Fiind efectuată cercetarea la fața locului, s-a găsit cadavrul victimei în poziție de decubit dorsal (căzut pe spate, pe sol), având picioarele în contact cu stratul de beton recent turnant, iar partea superioară a corpului în afara cofragului lucrării. De asemenea, la foarte mică distanță de piciorul drept (20 cm) se afla extremitatea inferioară a tubului elastic de purjare a betonului, tub pe care, cu puțin timp înainte, [•] îl dirijase cu mâinile dintr-o parte a cofragului lucrării. Acest tub elastic era compus într-un înveliș de cauciuc, care conține în textura sa o armătură metalică menită să asigure elasticitatea în timpul manevrării acestuia. Pe suprafața exterioară a tubului elastic la o înălțime de aproximativ 1 metru, au fost descoperite multiple urme punctiforme cu penetrarea în adâncime a texturii învelișului din cauciuc, urme de penetrare încălzite cu urme de afumare. [•] acestui tub elastic era prevăzută cu un manșon metalic, pe suprafața cărui au fost descoperite urme de destratificare termică a metalului, însoțite cu urme de afumare.

Au fost descoperite la nivelul cadavrului urme/leziuni traumatiche cu aspect de arsuri, localizate la nivelul falangelor degetelor ambelor mâini, regiunea fesieră dreaptă și în continuare de-a lungul întregii circumferințe a piciorului drept, în regiunea plantară dreaptă (talpa piciorului drept) precum și la nivelul gleznei piciorului stâng. În momentul producerii evenimentului, victima [•] purta mănuși textile cu inserție cauciucată pe fețele anterioare ale zonelor digito - palmare, salopetă - pantaloni, iar în picioare avea cizme din cauciuc. La nivelul mânușilor (zonele digito - palmare), la salopetei (zonele corespondente regiunii fesiere dreapta, cât și exteriorului cracului drept al acesteia), a șosetei piciorului drept, cât și în interiorului cizmei pentru piciorul drept, au fost descoperite urme profunde cu aspect de arsuri.

Astfel, cum se reține în conținutul Raportului de Constatare Medico - Legală (autopsie) nr. 7 din data de 31 ianuarie 2022, întocmit de Serviciul Județean de Medicină Legală - C.M.L. Câmpulung, la examenul extern al cadavrului numitului [•], au fost evidențiate următoarele urme sub formă de arsuri: arsură grad III/VII (marcă de intrare) de 2/1,5 cm, aspect negricios, falangă distală deget I palmă mână dreaptă; arsură gr. III/IV (marcă de intrare) de 1/1,5 cm, aspect negricios, falangă distală deget II palmar mână dreaptă; arsură grad IV (marcă de intrare) de 0,3/0,2 cm, falangă distală deget I mâna stângă; arsură grad IV de 1,5/1 cm, falangă distală deget II mâna stângă; arsură gr. IV (marcă de intrare) de 0,5/0,5 cm, falangă distală deget III palmar mâna stângă; placard excoriat de 2/1 cm, acoperit cu cruste hematice, cot drept; arsură grad II/III (marcă de ieșire) de 12/6 cm, coapsă dreaptă 1/3 medie latero -extern; arsură grad II/III (marcă de ieșire) de 18/9 cm, gamba dreaptă 1/3 proximală cu medie - extern; arsură grad III de 31/18 cm, fesier dreapta, continuată la nivelul coapsei drepte de 1/3 proximală cu medie posterior; arsură grad III/IV (marcă de ieșire) de 24/14, gamă dreaptă posterior; arsură grad III/IV de 4-8/2-4 cm, fesier

stânga cadran inferior; arsură grad III/IV (marcă de ieșire) de 3/2 cm, plantar drept; arsură grad II/III de 2/4 cm, gambă stângă 1/3 medie antero-posterior.

Astfel cum rezultă din concluziile raportului medico-legal moartea numitului [•] a fost violentă, s-a datorat insuficienței cardio-respiratorii acute, consecutivă unei electrocuții.

Leziunile traumatice (arsuri grad II, III și IV) constatate la autopsie pledează pentru leziuni ce au putut fi produse prin electrocuție (marcă electrică) și au legătură directă necondiționată de cauzalitate cu decesul. Sângele recoltat de la cadavru conținea 0.09 gr. %0 alcool.

Pentru toate cele mai sus expuse, în sarcina inculpatului [•] s-a reținut comiterea infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută și pedepsită de art. 192 alin. (2) Cod penal.

În ceea ce privește latura civilă, prin cererea formulată în cauză la data de 23 noiembrie 2021, [•] (soția victimei [•]) s-a constituit parte civilă cu suma de 300.000 euro; [•] (fiul defunctului [•]) s-a constituit parte civilă cu suma de 250.000 euro; [•] (fica defunctului [•]) s-a constituit parte civilă cu suma de 250.000 euro, iar [•] (fratele defunctului [•]) s-a constituit parte civilă cu suma de 200.000 euro.

Spitalul Municipal Câmpulung de asemenea s-a constituit parte civilă cu suma de 530,29 lei reprezentând cheltuieli ocazionate cu stabilizarea inculpatului [•].

Urmare a formulării cererii persoanelor vătămate/părți civile în procesul penal ca parte responsabilă civilmente a fost introdusă Group Concif S.R.L., prin reprezentantul său legal [•].

Cu referire la introducerea în procesul penal a societății asigurătoare - [•] S.A., în calitate de emitent al poliței RCA pentru autovehiculul marca [•], cu numărul de înmatriculare [•], condusă și operată în procesul muncii de inculpatul [•], la momentul producerii evenimentului, s-a stabilit că, în raport de împrejurările și modul în care a fost implicat în eveniment autovehiculul sus menționat, acest eveniment nu constituie risc asigurat prin polița RCA valabilă pentru acest autovehicul, în conformitate cu prevederile art. 12 lit. „k” și „l” din Legea nr. 119/2017, privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse persoanelor prin accidente de vehicule și tramvaie.

Așa cum rezultă din declarațiile părții responsabile civilmente [•], reprezentant legal al Group Concif S.R.L., societatea nu are încheiat cu vreun asigurător un contract prin care să se asigure în mod extins riscurile generate în procesul muncii.

Pentru dovedirea situației de fapt reținute prin rechizitoriu au fost menționate următoarele mijloace de probă administrate în cursul urmăririi penale, respectiv: procesul-verbal de sesizare din oficiu; procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșe foto; schița locului producerii evenimentului; procesul-verbal de ridicare înscrisuri și de preluare date informatice (înregistrare video de la martorul [•]; înregistrare video stocată pe suport optic C.D.; procesul - verbal de vizualizare înregistrare video; declarațiile martorilor; declarațiile inculpatului; documentele de însoțire a mărfii livrate de către Group Concif S.R.L.; documente de angajare și instruire pe linie de sănătate și securitate în muncă a inculpatului [•]; documente aferente autovehiculelor implicate; declarațiile persoanelor vătămate/părți civile [•], [•], [•], [•] și [•]; cererea de introducere în procesul penal a părții responsabile civilmente și declarația părții responsabile civilmente; adrese I.S.C.I.R. și Inspectoratul Teritorial de Muncă [•]; Group Concif S.R.L. Câmpulung; documente I.S.U. [•] și Spitalul Câmpulung; adresă asigurător RCA auto GROUPAMA; constatările preliminare medico - legale și respectiv, raportul de constatare medico - legală (autopsie); înscrisuri Group Concif; fișă de cazier judiciar și alte înscrisuri.

Prin încheierea din camera de consiliu din data de 15 iunie 2022 pronunțată de Judecătoria Câmpulung în dosarul penal nr. [•]205/2022/a1, rămasă definitivă prin necontestare, Judecătorul de Cameră Preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Câmpulung nr. [•]/P/2021 întocmit în data de 8 martie 2022, privind pe inculpatul [•], trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 al. 2 Cod penal, pe părțile civile [•], [•], [•], [•] și Spitalul Municipal Câmpulung și pe partea responsabilă civilmente Group Concif S.R.L. A constatat legal administrate probele și efectuată urmărirea penală, dispunând începerea judecății. Prin aceeași încheiere a fost admisă în parte solicitarea părților civile [•], [•], [•] și [•] de luare a măsurilor asiguratorii.

În baza art. 249 din Codul de procedură penală, a dispus luarea măsurilor asiguratorii asupra bunurilor inculpatului [•] constând în indisponibilizarea bunurilor mobile și imobile ale inculpatului prin instituirea sechestrului asupra acestora, până la concurența valorii probabile a despăgubirilor civile.

Prin aceeași încheiere Judecătorul de Cameră Preliminară a respins cererea de luare a măsurilor asiguratorii față de Group Concif S.R.L.

Prin rezoluția din data de 08 iulie 2022 (fila 2 dosar), instanța a fixat primul termen de judecată în ședință publică la data de 21 septembrie 2022, ora 08:30, pentru când a dispus a fi citate părțile și a fi solicitată fișa de cazier judiciar pentru inculpat.

La data de 26 iulie 2022, la dosarul cauzei a fost depus cazierul judiciar al inculpatului [•] (fila 15).

La primul termen de judecată procedura legal îndeplinită, ulterior citirii actului de sesizare, instanța a adus la cunoștință inculpatului drepturile de care beneficiază în cursul procesului penal, respectiv dispozițiile art. 228 alin. (2) Cod de procedură penală, dispozițiile art. 374 alin. (4) Cod de procedură penală raportat la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

În ședința publică din data de 21 septembrie 2022, instanța de fond a admis cererea formulată de inculpat de soluționare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, apreciind că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 374 alin. (4) din C.pr.pen., în sensul că inculpatul a declarat personal, înainte de începerea cercetării judecătorești că recunoaște în totalitate fapta descrisă în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să aibă loc potrivit procedurii abreviate și să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, necontestate, legal și loial administrate. De asemenea, instanța de fond a constatat că inculpatul nu este acuzat de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață și a apreciat că probele administrate în cursul urmăririi penale sunt suficiente pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Sub aspect probatoriu, a fost încuviințată proba cu înscrisuri, iar părților civile le-a fost încuviințată și proba testimonială constând în audierea martorilor [•] și [•].

În ședința publică din data de 09 noiembrie 2022 inculpatul [•] a depus la dosar cu borderou mai multe înscrisuri (filele 31 - 38 dosar), pentru a fi avute în vedere de instanță la soluționarea cauzei, și au fost audiați conform legii sub prestare de jurământ martorii [•] și [•], răspunsurile acestora fiind consemnate separat și atașate la dosarul cauzei (filele 39 - 40).

Analizând actele și lucrările dosarului în raport de dispozițiile legale incidente în cauză, instanța de fond a reținut următoarele:

În fapt, la data de 10.09.2021, ora 10:55, organele de cercetare penală din cadrul IPJ Argeș – Poliția Municipiului Câmpulung, au fost sesizate de cu privire la faptul că, pe DN7, pe raza localității [•], strada [•], a decedat o persoană de sex bărbătesc, posibil ca urmare a electrocutării.

Organele de poliție s-au deplasat la fața locului, respectiv la imobilul aparținând martorului [•] situat în [•], sat [•], unde a identificat cadavrul persoanei decedat [•].

În urma administrării probatoriului în faza de urmărire penală s-a constatat că decesul numitului [•] a survenit în următoarele împrejurări:

În data de 10 iulie 2021, după o înțelegere prealabilă cu martorul [•] de a efectua o lucrare constând în turnarea unei alei din beton în curtea locuinței acestuia și după efectuarea pregătirilor premergătoare, respectiv decopertarea solului, constituirea cofragului și instalarea armăturii metalice de rezistență, defunctul s-a prezentat împreună cu martorul [•] la imobilul din [•].

În vederea furnizării cantității de beton necesare turnării, martorul [•] a contactat persoana responsabilă civilmente Group Concif S.R.L..

Astfel, în data respectivă, inculpatul [•] angajat al Group Concif S.R.L., a condus autobetoniera marca [•] cu numărul de înmatriculare [•] pe care a staționat-o la poarta locuinței martorului [•], după care a procedat la ridicarea autovehiculului cu roțile de pe carosabil prin intermediul unor pistoane hidraulice aflate pe părțile laterale ale vehiculului.

Inculpatul [•] a început pomparea betonului în curtea unde se executa lucrarea, extinzând brațul mobil al pompei peste deasupra structurii lucrării. În acest timp, tubul flexibil aflat la capătul inferior al brațului mobil, prin care se purjează în exterior betonul, era dirijat cu mâinile, dintr-o parte în altă parte, de către [•].

Întrucât betonul din malaxorul autobetonierei a fost insuficient pentru finalizarea lucrării, [•] a luat legătura cu persoana responsabilă civilmente și a solicitat livrarea unei cantități suplimentare de beton. A fost trimisă autobetoniera marca Volvo, cu numărul de înmatriculare [•], condusă de către inculpatul [•], angajat al părții responsabile civilmente. Această a doua autobetonieră nu era prevăzută cu instalație de pompare, astfel că s-a procedat la transferul betonului din aceasta în prima autobetonieră, iar betonul a fost transportat în curtea imobilului tot prin intermediul instalației de pompare aferentă celei dintâi autobetoniere.

Ca și în cazul primului transport, inculpatul [•] a manevrat prin telecomandă brațul metalic mobil al pompei, în timp ce [•] dirija cu mâinile tubul flexibil al acesteia, asigurând purjarea uniformă a betonului deasupra structurii metalice de rezistență ce era fixată în cadrul cofragului construcției.

Activitatea descrisă anterior a fost filmată de martorul [•] cu telefonul mobil.

La un moment dat, brațul metalic al pompei manevrat prin telecomandă de inculpat a atins firele de electricitate, iar numitul [•] a fost electrocutat și a căzut la pământ în stare de inconștiență.

Din conținutul Raportului de Constatare Medico - Legală nr. 7 din data de 31 ianuarie 2022, întocmit de Serviciul Județean de Medicină Legală - C.M.L. Câmpulung, la examenul extern al cadavrului numitului [•], au fost evidențiate următoarele urme sub formă de arsuri: arsură grad III/VII (marcă de intrare) de 2/1,5 cm, aspect negricios, falangă distală deget I palmă mână dreaptă; arsură gr. III/IV (marcă de intrare) de 1/1,5 cm, aspect negricios, falangă distală deget II palmar mâna dreaptă; arsură grad IV (marcă de intrare) de 0,3/0,2 cm, falangă distală deget I mâna stângă; arsură grad IV de 1,5/1 cm, falangă distală deget II

mâna stângă; arsură gr. IV (marcă de intrare) de 0,5/0,5 cm, falangă distală deget III palmar mâna stângă; placard excoriat de 2/1 cm, acoperit cu cruste hemactice, cot drept; arsură grad II/III (marcă de ieșire) de 12/6 cm, coapsă dreaptă 1/3 medie latero -extern; arsură grad II/III (marcă de ieșire) de 18/9 cm, gamba dreaptă 1/3 proximală cu medie - extern; arsură grad III de 31/18 cm, fesier dreapta, continuată la nivelul coapsei drepte de 1/3 proximală cu medie posterior; arsură grad III/IV (marcă de ieșire) de 24/14, gamă dreaptă posterior; arsură grad III/IV de 4-8/2-4 cm, fesier stânga cadran inferior; arsură grad III/IV (marcă de ieșire) de 3/2 cm, plantar drept; arsură grad II/III de 2/4 cm, gambă stângă 1/3 medie antero-posterior. S-a stabilit cu ocazia examinării medico-legale că moartea numitului [•] a fost violentă și s-a datorat insuficienței cardio-respiratorii acute, consecutivă unei electrocuții. S-a mai reținut că leziunile traumatice (arsuri grad II, III și IV) constatate la autopsie au putut fi produse prin electrocuție (marcă electrică) și au legătură directă necondiționată de cauzalitate cu decesul victimei.

Fiind audiat, inculpatul a recunoscut în totalitate comiterea faptei.

Instanța de fond a apreciat că ansamblul probator este suficient și apt să răstoarne prezumția de nevinovăție și să facă dovada existenței faptei reținută în sarcina inculpatului.

Pentru a se reține această situație de fapt, au fost avute în vedere următoarele mijloace de probă: procesul - verbal de sesizare în oficiu; procesul - verbal de cercetare la fața locului cu planșe foto; schița locului pentru descrierea evenimentului; procesul-verbal de ridicare în scrisuri și de preluare a informațiilor (înregistrare video de la martorul [•]; înregistrare video stocată pe suport optic C.D.; procesul - verbal de vizualizare înregistrare video; declarațiile martorilor; declarațiile inculpatului; declarațiile persoanelor vătămate/părți civile [•], [•], [•] și [•]; constatările preliminare medico - legale și respectiv, raportul de constatare medico - legală (autopsie) în scrisuri Group Concif; fișă de cazier judiciar și alte în scrisuri.

Astfel, prima instanță a constatat că în drept, fapta inculpatului [•] care, în ziua de 10 iulie 2021, în timp ce manipula prin telecomandare instalația de pompare aferentă autobetonierei marca [•], cu numărul de înmatriculare [•], nu a respectat măsurile de prevedere necesare acestei activități, provocând contactul între brațul metalic mobil al instalației de pompare și conductorii rețelei de tensiune medie, ce traversa aerian proprietatea martorului [•] unde se efectua lucrarea, cauzând, prin electrocuție, decesul victimei [•], care dirija cu mâinile, dintr-o parte a cofragului, tubulatura flexibilă a brațului mobil prin care se realiza purjarea betonului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută și pedepsită de art. 192 alin. (2) Cod penal.

Analizând latura obiectivă a infracțiunii de ucidere din culpă, s-a reținut că elementul material este reprezentat de orice acțiune sau inacțiune susceptibilă de a produce, direct sau indirect, decesul unei persoane, iar, pentru incidența alineatului doi fiind necesar a exista și o încălcare a dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru efectuarea unei anumite activități.

În prezenta cauză, elementul material al infracțiunii de ucidere din culpă s-a realizat printr-o acțiune săvârșită cu ocazia efectuării activității de manevrare a instalației de pompare aferentă autobetonierei marca [•] cu numărul de înmatriculare [•], ocazie cu care brațul metalic mobil al instalației de pompare a atins conductorii rețelei de tensiune medie, ce traversa aerian proprietatea martorului [•].

Urmarea imediată constă în decesul victimei [•] a survenit ca urmare a leziunilor traumatice suferite în urma incidentului.

Instanța de fond a apreciat că există o legătură de cauzalitate directă între fapta inculpatului și decesul victimei, aceasta fiind evidențiată de raportul de constatare medico-legală, astfel cum a fost prezentat la secțiunea în fapt a prezentei hotărâri.

Sub aspectul laturii subiective, s-a reținut că inculpatul a săvârșit fapta din culpă fără prevedere în sensul art. 16 alin. (4) lit. b) Cod penal. Astfel, inculpatul nu a prevăzut rezultatul faptei sale, respectiv decesul victimei, deși putea și trebuia să-l prevadă având în vedere obligația de respectare a măsurilor de prevedere care îi incumbau.

De asemenea, este incident alineatul al 2-lea al art. 192 Cod penal, întrucât fapta deucidere din culpă s-a produs ca urmare a neluării măsurilor de prevedere pentru efectuarea unei anumite activități.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 396 alin.(2) C.proc.pen., fiind probată dincolo de orice îndoială rezonabilă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, instanța de fond a dispus condamnarea inculpatului [•], pentru infracțiunea deucidere din culpă, faptă prevăzută de art. 192 alin. (2) C.pen.

La individualizarea pedepsei, au fost avute în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 70 C.pen., respectiv gravitatea infracțiunii săvârșite și pericolozitatea infractorului, care se evaluează în funcție de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și de mijloacele folosite, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

În ceea ce privește gravitatea infracțiunii săvârșite, instanța de fond a reținut gravitatea rezultatului produs, respectiv decesul victimei [•], **dar și faptul că în producerea incidentului persoana decedată nu a avut nicio culpă.** Totodată, s-a reținut că inculpatul nu a manifestat atenția cuvenită, a ignorat măsurile de prevedere pentru efectuarea activității desfășurate, consecința fiind decesul victimei [•].

Referitor la persoana inculpatului, analizând conduita acestuia după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, prima instanță a reținut că acesta a avut o atitudine cooperantă cu organele judiciare și a participat în mod activ la desfășurarea activităților de urmărire penală a recunoscut în totalitate fapta reținută în sarcina sa, astfel cum a fost descrisă în rechizitoriu, menționând că este de acord cu prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității.

În privința nivelului de educație, vârsta, situația familială și socială a inculpatului, instanța de fond a reținut că inculpatul are studii medii, vârsta de 38 de ani, este căsătorit, are trei copii minori în întreținere, fiind singurul membru al familiei care realizează venituri, are un domiciliu stabil și și-a construit o imagine bună în colectivitate și la locul de muncă, astfel cum reiese din înscrisurile în circumstanțiere depuse la dosarul cauzei, fiind astfel integrat din punct de vedere socio-economic.

De asemenea, aspectele care reies din analiza fișei de cazier judiciar a inculpatului sunt favorabile acestuia, acesta aflându-se la prima abatere infracțională, nefiind condamnat în trecut pentru săvârșirea vreunei infracțiuni, iar în perioada derulării procesului penal până în prezent acesta nu a mai fost cercetat pentru fapte de natură penală și, pe cale de consecință, nu se poate reține o perseverență infracțională, ci se constată că prezenta faptă reprezintă un eveniment izolat.

În ceea ce privește pedeapsa care a fost stabilită inculpatului, potrivit art. 192 alin. (2) C.pen., fapta acestuia este sancționată cu închisoarea de 2 la 7 ani.

Față de cele de mai sus, instanța de fond a apreciat că pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat și formarea unei atitudini corecte a acestuia față de ordinea de drept și regulile de conviețuire socială, este necesară stabilirea unei pedepse corespunzătoare prin raportare la pericolozitatea de care a dat dovadă inculpatul și gravitatea faptei.

În ceea ce privește durata pedepsei cu închisoarea ce s-a stabilit inculpatului, prima instanță a avut în vedere cauza legală de reducere a pedepsei închisorii prevăzută de art. 396 alin. (10) C.pr.pen., de care inculpatul beneficiază ca urmare a admiterii cererii de judecare potrivit procedurii simplificate. Prin urmare, s-au reținut limitele de pedeapsă fixate de art. 192 alin. (2) C. pen. și anume închisoarea de la 2 ani la 7 ani, ce au fost reduse cu o treime, conform art. art. 396 alin. (10) C.p.pen., rezultând pedeapsa cu închisoarea de la 1 an și 4 luni la 4 ani și 8 luni.

Aplicând aceste criterii în concret, în raport cu cele menționate anterior privitoare la natura și gravitatea infracțiunii săvârșite și pericolozitatea inculpatului [•], prin raportare și la limitele de pedeapsă prevăzute de lege, astfel cum au fost reduse conform art. 396 alin. (10) C.p.pen, instanța de fond a condamnat inculpatul la pedeapsa de 1 an și 4 luni închisoare, quantum rezonabil și suficient în opinia instanței pentru atingerea scopului și îndeplinirea funcțiilor de constrângere, de reeducație și de exemplaritate ale pedepsei.

În ceea ce privește aplicarea pedepsei complementare și a pedepsei accesorii, instanța de fond a reținut că pentru infracțiunea săvârșită, legea nu prevede în mod expres obligativitatea interzicerii unor drepturi, în natura faptei relevă existența unei nedemnități de a deține o funcție electorală în autoritățile publice sau orice alte funcții publice precum și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, astfel că, în baza art. 67 alin. (1) C. pen. s-a interzis inculpatului [•], cu titlu de pedeapsă complementară, pe o perioadă de 2 ani, durată stabilită prin raportare la gravitatea faptei și pericolozitatea inculpatului, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C.pen., și anume, dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat. Executarea pedepsei complementare va începe de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, astfel cum prevede art. 68 alin. (1) lit. b) C. pen.

Totodată, potrivit art. 65 alin. (1) C.pen., pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării drepturilor a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară. În consecință, instanța va interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., care va fi executată numai în cazul revocării sau anulării suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

Cu privire la individualizarea judiciară a executării pedepsei, având în vedere dispozițiile art. 91 C.pen., instanța de fond a constatat că sunt îndeplinite condițiile pentru a se dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei cu închisoarea aplicate inculpaților.

Astfel, potrivit art. 91 alin. (1) C. pen., se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă pedeapsa aplicată, inclusiv în caz de concurs de infracțiuni, este închisoarea de cel mult 3 ani, infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa

închisorii mai mare de un an, infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, iar în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

În concret, astfel cum s-a precizat anterior, instanța de fond a aplicat inculpatului pedeapsa de 1 an și 4 luni închisoare, din fișa de cazier a acestuia rezultă că nu a mai fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni, iar cu ocazia audierii sale în fața instanței aceștia și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, s-a constatat că în cauză nu sunt incidente motivele care atrag imposibilitatea dispunerii suspendării executării pedepsei sub supraveghere prevăzute de art. 91 alin. (3) C.pen..

Cu privire la condiția referitoare la persoana inculpatului, instanța de fond a constatat că, așa cum s-a arătat anterior, acesta este integrat socio-economic, a avut o atitudine cooperantă pe parcursul procesului penal și nu a mai fost condamnat anterior pentru săvârșirea unei infracțiuni, împrejurări care reflectă un comportament care nu este predispus comiterii altor fapte prevăzute de legea penală în contextul supravegherii conduitei acestuia pe o perioadă determinată. [•] În vederea acestor considerente, există în mod concret posibilitatea de îndreptare a inculpatului și fără executarea pedepsei.

Pentru realizarea acestui aspect, instanța de fond a stabilit un termen de supraveghere de 2 ani, în condițiile art. 92 alin. (1) C.pen., prin raportare la aceleași considerente avute în vedere la stabilirea duratăi pedepsei principale, care se calculează, conform art. 92 alin. (2) C. pen., de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În temeiul art. 93 alin. 1 Cod Penal, s-a impus inculpatului respectarea măsurilor de supraveghere prevăzute la lit.a-e.

În baza art. 94 alin. (1) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. (1) lit. c) C.pen., s-a dispus a se comunica Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Argeș.

Pentru realizarea unei integrări depline în societate a inculpatului, raportat la împrejurările comiterii faptei, instanța de fond a apreciat că este necesar ca aceștia să respecte obligația prevăzută de art. 93 alin. (2) lit. b) C. pen., și anume de a frecventa un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

De asemenea, ca urmare a manifestării acordului de prestare a unei munci neremunerate în folosul comunității, obligație prevăzută de art. 93 alin. (3) C.pen., pe parcursul termenului de supraveghere de 2 ani, inculpatul a fost obligat să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Comunei Rucăr sau Primăriei Comunei Dragoslavele, pe o perioadă de 90 de zile, în condițiile art. 57 din Legea nr. 253/2013, durată stabilită prin raportare la gravitatea faptei și pericolozitatea inculpatului.

În baza art. 404 alin. (2) C.pr.pen. și art. 91 alin. (4) C. pen., s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 C. pen., cu privire la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în caz de nerespectare, cu rea-credință, a măsurilor de supraveghere sau de neexecutare a obligațiilor impuse ori stabilite de lege, precum și în caz de săvârșirea a unei noi infracțiuni.

În ceea ce privește latura civilă, s-a constatat că, înainte de începerea cercetării judecătorești, Spitalul Municipal Câmpulung s-a constituit parte civilă în cauză, cu suma de 530,29 lei, reprezentând cheltuieli ocazionate de îngrijirile medicale acordate victimei [•]. În dovedirea cererii au depus înscrisuri reprezentând decontul cheltuielilor ocazionate de îngrijirile medicale acordate.

De asemenea, pentru recuperarea daunelor morale, s-au constituit părți civilă în procesul penal următorii: [•], soția defunctului cu suma de 300.000 euro, [•], fiul defunctului, cu suma de 250.000 euro, [•], fiica defunctului, cu suma de 250.000 euro, [•], fratele defunctului, cu suma de 200.000 euro.

A fost introdusă în cauză în calitate de parte responsabile civilmente Group Concif S.R.L.

Conform dispozițiilor art. 397 alin. (1) C.proc.pen., „instanța se pronunță prin aceeași hotărâre și asupra acțiunii civile”, potrivit art. 19 alin. (5) C.proc.pen., „Repararea prejudiciului material și moral se face potrivit dispozițiilor legii civile”, iar potrivit dispozițiilor art. 1357 C.civ. „Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, autorul prejudiciului fiind răspunzător pentru cea mai ușoară culpă.”

Totodată, dispozițiile art. 1349 C. civ. și cele ale art. 1357 – 1371 C. civ. reglementează răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, iar dispozițiile art. 1381 – 1395 prevăd regulile aplicabile în ceea ce privește repararea prejudiciului în cazul răspunderii delictuale.

Astfel, potrivit prevederilor art. 1357 C.civ. condițiile necesare a fi îndeplinite pentru atragerea răspunderii civile delictuale sunt: existența unei fapte ilicite, reprezentate de însăși fapta ce face obiectul acțiunii penale, a unui prejudiciu, a unei legături de cauzalitate între faptă și prejudiciu și vinovăția autorului acțiunii, inclusiv sub forma celei mai ușoare culpe. În baza art. 1.381 C.civ., orice prejudiciu dă dreptul la reparație.

Fapta ilicită, condiție necesară angajării răspunderii civile delictuale, este reprezentată de decesul victimei [•] în urma a nerespectării măsurilor de prevedere în desfășurarea unei activități, astfel cum aceasta a fost detaliată anterior.

De asemenea, în ce privește vinovăția, astfel cum s-a reținut în analiza laturii subiective a infracțiunii deduse judecării, inculpatul a acționat din culpă, iar potrivit art. 1357 alin. (2) din Codul Civil, autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.

Referitor la prejudiciul moral, instanța de fond a reținut că acesta este reprezentat de consecințele negative, de natură nepatrimonială, cauzate unei persoane prin fapta ilicită și culpabilă a altei persoane, care constau în atingeri aduse psihicului unei persoane, prejudiciu a cărui compensare prin reparare bănească urmează regulile răspunderii civile delictuale.

De asemenea, potrivit art. 1391 alin. (2) și (4) C. civ. „(2) Instanța judecătorească va putea, de asemenea, să acorde despăgubiri ascendenților, descendenților, fraților, surorilor și soțului, pentru durerea încercată prin moartea victimei ... (4) Dreptul la despăgubire, recunoscut potrivit dispozițiilor prezentului articol, nu trece la moștenitori. Aceștia îl pot însă exercita, dacă acțiunea a fost pornită de defunct.”

Instanța de fond, în privința despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor morale, în absența unor probe materiale, a reținut că este singura care, în raport de consecințele suferite de părțile civile, trebuie să aprecieze o anumită sumă globală. Cât privește întinderea prejudiciului este evident că aceasta nu poate fi cuantificată potrivit unor criterii matematice sau economice, astfel încât în funcție de împrejurările concrete ale speței, statuând în echitate, s-au acordat despăgubiri apte să constituie o satisfacție echitabilă.

Tot sub acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky c. Regatul Unit, că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

Totodată, jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție a statuat referitor la daunele morale, că acestea nu sunt supuse unor criterii legale prestabilite, iar „la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii: consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și, nu îmbogățirea fără just temeii”.

În mod incontestabil decesul unei persoane apropiate, constituie o emoție violentă, pentru orice persoană, generându-i o tulburare sufletească. Acest eveniment trebuie însă corelat cu gradul de previzibilitate al decesului, posibilitatea descendenților de a se descurca în continuare singuri, dependența de autorul fetei, materială și emoțională, gradul de apropiere al persoanelor, structura personalității subiecților în cauză, toate acestea putând influența readaptarea moștenitorilor persoanei, și nu depășirea șocului emoțional traversat. Se poate observa că în prezenta cauză victima accidentului era o persoană în vârstă de 53 de ani, care reprezenta un sprijin pentru soția și doi copii ai săi.

Astfel, **având în vedere împrejurările decesului, circumstanțele producerii incidentului, faptul că victima nu a avut vreo contribuție la producerea accidentului, relația interpersonală dintre victimă și părțile civile, vârsta victimei, condițiile socio-economice individuale ale părților civile precum și nivelul general al dezvoltării economice din România, reținând și practica judiciară în domeniu și păstrând un just echilibru între interesele părților, instanța de fond a apreciat că suma daunelor morale solicitate de părțile civile este excesivă, acordarea sumei de 35.000 de euro, cu titlu de daune morale, pentru soție a sumei de 30.000 euro pentru fiecare din cei doi descendenți de gradul I și 20.000 de euro pentru fratele defunctului, reprezentând un cuantum rezonabil și suficient pentru atenuarea suferințelor fizice și psihice suportate de către părțile civile și este proporțională cu gradul de suferință trăit de acestea, fără a constitui, în același timp o îmbogățire fără justă cauză a acestora, asigurând o compensație suficientă, dar nu exagerată a prejudiciului suferit.**

Instanța de fond a amintit în acest sens, că nu a negat dreptul persoanei vătămate la o despăgubire pentru suferințele evidente suferite însă, cu toate acestea, cuantumul efectiv solicitat este mult prea mare pentru paguba morală produsă.

Acordarea sumelor solicitate de părțile civile ar conduce la o îmbogățire fără justă cauză a acestora, în condițiile în care, nicio sumă de bani, nu ar fi posibilă să compenseze efectiv pierderea suferită, ci doar să îi permită persoanei prejudiciate anumite avantaje, care să atenueze suferințele morale.

Instanța de fond a avut în vedere și dispozițiile art. 1385 alin. (1) din Codul Civil potrivit cărora prejudiciul se repară integral.

Între prejudiciul creat și fapta comisă de inculpați există legătură directă de cauzalitate, deoarece în lipsa acțiunilor inculpaților, cheltuielile ocazionate cu transportul sanitar și îngrijirile medicale acordate persoanei vătămate [•] nu ar fi fost efectuate.

Instanța de fond a obligat inculpatul să achite sumele de bani acordate cu titlu de daune morale în solidar cu partea responsabilă civilmente, reținând aplicabilitatea dispozițiilor art. 1373 C.civ. și art. 1382 C.civ., precum și faptul că, la data comiterii faptei, inculpatul era angajat al părții responsabile civilmente și aceasta din urmă exercita direcția, supravegherea și controlul asupra inculpatului care a îndeplina însărcinări în interesul părții responsabile civilmente.

[•]de aceste considerente, în baza art. 397 alin. (1) rap. la art. 19 alin. (1), (2) și (5), art. 20, art. 24. alin. (1), art. 25 alin. (1) C.proc.pen. și art. 1357, art. 1349, art. 1373, art. 1381 și art. 1382 C. civ., s-a admis în parte acțiunea civilă privind daunele morale exercitată de părțile civile [•], [•], [•] și [•] și a fost obligat, în solidar, inculpatul și partea responsabilă civilmente Group Concif S.R.L., la plata către partea civilă [•], a sumei de 35.000 de euro, la cursul BNR din ziua plății, către partea civilă [•], a sumei de 30.000 de euro, la cursul BNR din ziua plății, către partea civilă [•], a sumei de 20.000 de euro, la cursul BNR din ziua plății și către partea civilă [•], a sumei de 20.000 de euro, la cursul BNR din ziua plății, reprezentând daune morale.

Instanța de fond a avut în vedere și dispozițiile art. 1381 alin. (2) C.civ. care prevăd că „dreptul la reparație se naște din cauza prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat”. **Raportat la datele concrete ale cauzei, s-a constatat că dreptul la reparație al prejudiciului moral cauzat părților civile s-a născut la data decesului victimei [•]. În consecință, ținând seama și de dispozițiile art. 3 alin. (2) din O.G. nr. 13/2011, a fost obligat în solidar, inculpatul și partea responsabilă civilmente să plătească părților civile dobândă legală penalizatoare de la data decesului numitului [•] (10.07.2021) și până la data achitării efective a cuantumului daunelor morale.**

Cu privire la prejudiciul material suferit de partea civilă Spitalul Municipal Câmpulung, instanța de fond a constatat că inculpatul a depus chitanța privind achitarea contravalorii cheltuielilor efectuate cu acordarea îngrijirilor medicale victimei, motiv pentru care acțiunea civilă formulată de partea civilă Spitalul Municipal Câmpulung a fost respinsă ca rămasă fără obiect.

În temeiul art. 7 raportat la art. (3) din Legea nr. 76/2008 s-a dispus prelevarea de la inculpatul [•] de probe biologice în vederea introducerii profilului genetic în Sistemul Național de Baze Genetice Judiciare.

În baza art. 5 alin. (5) din Legea nr. 76/2008, inculpatul a fost informat că probele biologice recoltate vor fi utilizate pentru obținerea și stocarea în Sistemul Național de [•] Genetice Judiciare a profilului său genetic.

Împotriva sentinței au declarat apel inculpatul [•], părțile civile [•], [•], [•] și [•] și partea responsabilă civilmente Group Concif S.R.L..

Pentru apelantele-părți civile, s-a precizat că apelul acestora vizează exclusiv latura civilă a cauzei, solicitând reaprecierea cuantumului daunelor morale acordate, în sensul majorării acestora la o sumă cât mai apropiată de suma menționată în cererea de constituire de parte civilă, raportat la probatoriul administrat în fața primei instanțe și, mai cu seamă, asupra declarațiilor de martori. Se susține că din întreg materialul probatoriu rezultă că familia victimei era foarte unită, locuiau împreună, se vizitau, iar cea mai importantă este

situația unuia dintre fii victimei, care avea un sprijin foarte puternic în tatăl său, iar din această perspectivă, apreciază că se impune majorarea daunelor morale.

Pentru apelantul-inculpat, solicită admiterea apelului declarat de acesta, așa cum a fost formulat.

Într-un prim motiv de apel, se critică sentința apelată, întrucât prima instanță, cu ocazia individualizării pedepsei, nu a constata existența unor circumstanțe atenuante prevăzute de art. 75 alin, 2 Cod penal, respectiv faptul că inculpatul a achitat integral prejudiciul datorat Spitalului Municipal Câmpulung.

De asemenea, deși s-a reținut că inculpatul nu este cunoscut ca fiind o persoană care a încălcat legea penală anterior săvârșirii acestei infracțiuni și s-a apreciat asupra pericolozității acestuia, instanța de fond nu a reținut existența acestor circumstanțe atenuante și nu a făcut aplicarea dispozițiilor art. 76 din Codul penal.

Cel de al doilea motiv de apel se referă la faptul că, în mod greșit și în contradicție cu motivarea instanței de fond, inculpatul a fost obligat să urmeze mai multe programe de reintegrare socială derulate de către Serviciul de probațiune. Aceasta, în condițiile în care se menționează de către instanța de fond în motivarea hotărârii că inculpatul este o persoană integrată social, cu un loc de muncă stabil, care realizează venituri și este căsătorit, având trei copii minori.

Mai mult decât atât, prima instanță a preluat textul de lege, fără să precizeze câte cursuri de reintegrare ar trebui să urmeze inculpatul, astfel că se poate ajunge la situația în care referentul de la Serviciul de probațiune să precizie că trebuie să urmeze mai multe cursuri.

Al treilea motiv de apel vizează dispoziția de prelevarea de probe biologice de la inculpat, în vederea introducerii probei lui genetice în Sistemul Național de Baze Genetice Judiciare.

Învederează că decizia nr. [•] / 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a statuat că această prevedere are caracter facultativ, nu obligatoriu. Într-adevăr, infracțiunea dedusă judecății este cea de ucidere din culpă, însă apreciază că atunci când se dispune această obligație, trebuie raportată la împrejurările în care s-a produs nefericitul eveniment. Nu a urmărit nimeni producerea evenimentului și, raportat la circumstanțe, nu se impunea o atare dispoziție, iar instanța de fond trebuia să motiveze care este rațiunea pentru care a obligat pe inculpat în acest sens.

În fine, ultimul motiv de apel privește latura civilă a cauzei, precizând în acest sens că în motivarea sentinței atacate instanța de fond face referire, când la daune morale, când la daune materiale, deși părțile civile nu au solicitat daune materiale.

Apreciază că, raportat la împrejurările cauzei, la modul de producere a nefericitului eveniment, daunele sunt excesive. Într-adevăr, quantumul daunelor morale este lăsat de legiuitor în sarcina instanței, în lipsa unor criterii pe baza cărora să poată fi cuantificată suferința, emoția, însă aceste aspecte nu pot fi transformate într-o cuantificare economică. De asemenea, trebuie să se țină cont de faptul că inculpatul își dorește să achite prejudiciul, însă cu trei copii în întreținere nu are cum să achite o sumă atât de mare.

Totodată, apreciază că nu trebuia acordată acea dobândă, iar în subsidiar, apreciază că ea nu trebuie să fie imputată inculpatului. Perioada de la data producerii evenimentului, până la data pronunțării hotărârii nu poate fi imputată inculpatului, cu atât mai mult cu cât acesta a optat pentru procedura recunoașterii învinuirii.

Pentru apelanta-parte responsabilă civilmente Group Concif SRL, s-a solicitat, în principal, diminuarea daunelor morale la sumele de 12.000 euro, pentru soție, câte 10.000 euro pentru fiecare copil și 7.000 euro pentru fratele victimei.

Într-un al doilea motiv de apel, se solicită eliminarea penalităților acordate de prima instanță, învederându-se că în penultimul alineat de la fila 12 din sentința atacată, instanța de fond a avut în vedere și dependența materială, pe lângă cea emoțională, în condițiile în care părțile civile nu au solicitat în niciun moment daune materiale care să poată fi dovedite, iar motivarea este structurată prin prisma unui accident rutier. Se apreciază că motivarea instanței de fond este greșită, întrucât nu a avut în vedere toate acte și tot materialul existent la dosar.

Referitor la daunele morale acordate, se susține că declarațiile martorilor vizează strict legătura părților civile cu defunctul, aspecte care au fost lămurite încă din faza de urmărire penală, când au fost depuse la dosar certificatele de naștere, certificatul de deces, cărțile de identitate. [•] probe nu au fost administrate în cauză pentru dovedirea daunelor morale, cum ar fi rapoarte psihologice sau alte dovezi cu privire la starea în care părțile civile susțin că se află.

Mai precizează că și reprezentantul parcului a pus concluzii în fața instanței de fond în sensul de a se acorda daunele morale, în condițiile în care acestea sunt dovedite. Așadar, apreciază că daunele morale solicitate nu au fost dovedite, prin prisma înscrisurilor aflate la dosar.

Mai mult, deși părțile civile au formulat apel, în fața instanței de apel nu au adus dovezi noi pentru a fi majorate daunele morale acordate de prima instanță.

Prima instanță a reținut că există rapoarte de cauzalitate între accidentul produs și deces, însă apreciază că, în lipsa unui raport de expertiză, care să stabilească dinamica producerii accidentului, culpa și legătura de cauzalitate, această susținere ar fi condus la un quantum mai mare al daunelor.

În plus, în cauză este vorba de despăgubire de peste 100.000 euro, care până la plata efectivă va ajunge la aproximativ 200.000 euro, ceea ce ar conduce la falimentul părții responsabile civilmente, iar inculpatul să fi, de asemenea, în imposibilitate de plată, având în vedere motivele de apel ale acestuia.

În concluzie, solicită diminuarea daunelor acordate conform celor arătate în motivele de apel formulate în scris.

Examinând actele dosarului și sentința penală apelată, sub toate aspectele de fapt și de drept, în conformitate cu dispozițiile art. 417 alin. (2) C. proc. pen., Curtea apreciază ca nefondate, apelurile declarate, pentru următoarele considerente:

Ansamblul circumstanțelor faptice în care a fost comisă fapta dedusă judecății a fost corect reținut de către instanța de fond, în urma unei analize ample, judicioase și exhaustive a probatoriului administrat atât în faza de urmărire penală, cât și pe parcursul cercetării judecătorești.

Așadar, fapta inculpatului [•], constând în aceea că, la data de 10 iulie 2021, organele de cercetare penală ale Poliției Municipiului Câmpulung - Biroul Investigații Criminale, s-au sesizat din oficiu cu privire la comiterea infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută și pedepsită de art. 192 Cod penal, raportat la faptul că, în ziua respectivă, pe raza comunei [•], strada Barăci, în curtea imobilului nr. 509, prin acțiunile și inacțiunile sale, nu a respectat măsurile de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități, fapt ce a cauzat decesul victimei [•], urmare a

unei electrocuții, în acest eveniment fiind implicate două autobetoniere aparținând Group Concif S.R.L., [•] întrunește elementele constitutive ale infracțiunii deucidere din culpă, prevăzută și pedepsită de art. 192 alin. (2) Cod penal, atât sub aspectul tipicității obiective, cât și a celei subiective.

Susținerile și apărările punctuale ale inculpatului, care a recunoscut săvârșirea faptei, au fost analizate de către prima instanță în mod detaliat, pe baze probatorii, prin evaluarea tuturor mijloacelor de probă existente și a ansamblului elementelor de fapt pertinente, a căror existență și configurație au fost neechivoc dovedite.

Astfel, în virtutea efectului integral devolutiv al apelului declarat, efectuând propria analiză a particularităților cauzei, Curtea constată în totalitate temeinice statuările primei instanțe, referitoare la circumstanțele temporale și spațiale în care a fost comisă fapta dedusă judecății, la conduita adoptată de inculpat la data critică și la efectele acestei conduite în planul relațiilor sociale protejate de legea penală.

Curtea reține astfel ca relevant contextul în care s-a derulat activitatea infracțională ce face obiectul prezentei analize, în care inculpatul în data de 10 iulie 2021, după o înțelegere prealabilă cu martorul [•] de a efectua lucrarea constând în turnarea unei alei din beton în curtea locuinței acestuia și după efectuarea pregătirilor premergătoare, respectiv decopertarea solului, constituirea cofragului și instalarea armăturii metalice de rezistență, defunctul [•] s-a prezentat împreună cu martorul [•] la imobilul din [•].

În vederea furnizării cantității de beton necesare turnării, martorul [•] a contactat persoana responsabilă civilmente Group Concif S.R.L., iar în data respectivă, inculpatul [•], angajat al Group Concif S.R.L., a condus autobetoniera marca [•], cu numărul de înmatriculare [•] pe care a staționat-o pe poarta locuinței martorului [•], după care a procedat la ridicarea autovehiculului cu roți de pe [•] posibil prin intermediul unor pistoane hidraulice aflate pe părțile laterale ale vehiculului și a început pomparea betonului în curtea unde se executa lucrarea, extinzând brațul mobil al pompei până deasupra structurii lucrării, timp în care, tubul flexibil aflat la capătul inferior al brațului mobil, pe unde se purjează în exterior betonul, era dirijat cu mâinile într-o parte în alta a cofragului, de către [•].

Întrucât betonul din malaxorul autobetonierei a fost insuficient pentru finalizarea lucrării, [•] a luat legătura cu partea responsabilă civilmente și a solicitat livrarea unei cantități suplimentare de beton, fiind trimisă autobetoniera marca Volvo, cu numărul de înmatriculare [•], condusă de către numitul [•], angajat al părții responsabile civilmente, dar această autobetonieră nu era prevăzută cu instalație de pompare, astfel că s-a procedat la transferul betonului din aceasta în prima autobetonieră, iar betonul a fost transportat în curtea imobilului tot prin intermediul instalației de pompare aferentă celei dintâi autobetoniere.

Ca și în cazul primului transport, inculpatul [•] a manevrat prin telecomandă brațul metalic mobil al pompei, în timp ce [•] dirija cu mâinile tubul flexibil al acesteia, asigurând purjarea uniformă a betonului deasupra structurii metalice de rezistență ce era fixată în cadrul cofragului construcției, activitatea descrisă anterior fiind filmată de martorul [•] cu telefonul mobil.

La un moment dat, brațul metalic al pompei manevrat prin telecomandă de inculpat a atins firele de electricitate, iar numitul [•] a fost electrocutat și a căzut la pământ în stare de inconștiență, din conținutul Raportului de Constatare Medico - Legală nr. 7 din data de 31 ianuarie 2022, întocmit de Serviciul Județean de Medicină Legală - C.M.L. Câmpulung, la examenul extern al cadavrului numitului [•], consemnându-se că au fost evidențiate

următoarele urme sub formă de arsuri: arsură grad III/VII (marcă de intrare) de 2/1,5 cm, aspect negricios, falangă distală deget I palmă mână dreaptă; arsură gr. III/IV (marcă de intrare) de 1/1,5 cm, aspect negricios, falangă distală deget II palmar mâna dreaptă; arsură grad IV (marcă de intrare) de 0,3/0,2 cm, falangă distală deget I mâna stângă; arsură grad IV de 1,5/1 cm, falangă distală deget II mâna stângă; arsură gr. IV (marcă de intrare) de 0,5/0,5 cm, falangă distală deget III palmar mâna stângă; placard excoriat de 2/1 cm, acoperit cu cruste hemactice, cot drept; arsură grad II/III (marcă de ieșire) de 12/6 cm, coapsă dreaptă 1/3 medie latero -extern; arsură grad II/III (marcă de ieșire) de 18/9 cm, gamba dreaptă 1/3 proximală cu medie - extern; arsură grad III de 31/18 cm, fesier dreapta, continuată la nivelul coapsei drepte de 1/3 proximală cu medie posterior; arsură grad III/IV (marcă de ieșire) de 24/14, gamă dreaptă posterior; arsură grad III/IV de 4-8/2-4 cm, fesier stânga cadran inferior; arsură grad III/IV (marcă de ieșire) de 3/2 cm, plantar drept; arsură grad II/III de 2/4 cm, gambă stângă 1/3 medie antero-posterior. S-a stabilit cu ocazia examinării medico-legale că moartea numitului [•] a fost violentă și s-a datorat insuficienței cardio-respiratorii acute, consecutivă unei electrocuții, leziunile traumatice (arsuri grad II, III și IV) constatate la autopsie putând fi produse prin electrocuție (marcă electrică) și au legătură directă necondiționată de cauzalitate cu decesul victimei.

Examinând întregul material probator administrat în cauză, Curtea concluzionează că prima instanță a analizat în mod judicios toate probele de probă administrate în cauză, reținând în mod corect situația de fapt și elementul material al infracțiunii de ucidere din culpă realizându-se printr-o acțiune săvârșită cu ocazia efectuării activității de manevrare a instalației de pompare aferentă autoconstrucției marelui [•], cu numărul de înmatriculare [•], ocazie cu care brațul metalic mobil al instalației de pompare a atins conductorii rețelei de tensiune medie, ce traversa aerian proprietatea inculpatului [•], urmarea imediată constând în decesul victimei [•] survenit ca urmare a leziunilor traumatice suferite în urma incidentului, evidențiindu-se legătura de cauzalitate directă între fapta inculpatului și decesul victimei, conform raportului de constatare medico-legală menționat, context în care inculpatul a săvârșit fapta din culpă fără prevedere în sensul art. 16 alin. (4) lit. b) Cod penal, respectiv cu mențiunea că în producerea incidentului persoana decedată nu a avut nicio culpă.

Prin urmare, Curtea notează că, în ceea ce privește individualizarea pedepsei aplicate inculpatului s-a făcut o corectă aplicare a dispozițiilor art.74 din Cod penal referitoare la criteriile generale de individualizare, având în vedere gravitatea faptei, prin prisma naturii infracțiunii, modul în care se reține comiterea faptei, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Din acest punct de vedere, prima instanță a reținut judicios că inculpatul a avut o atitudine cooperantă cu organele judiciare și a participat în mod activ la desfășurarea activităților de urmărire penală a recunoscut în totalitate fapta reținută în sarcina sa, astfel cum a fost descrisă în rechizitoriu, menționând că este de acord cu prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, fiind bine integrat din punct de vedere socio-economic, respectiv este la prima tangentă cu legea penală, acest accident fiind un episod singular în activitatea desfășurată de acesta.

Ori în această situație, apreciem că, nu numai pedeapsa principală în sine, ori modalitatea de executare acesteia, trebuie să răspundă funcției de retribuire, în sensul că delinquentul trebuie să resimtă pedeapsa ca pe o răsplată a nedreptății pe care a comis-o, ca pe o restabilire a echilibrului rupt prin actul său, prin pedeapsă urmărindu-se formarea unei noi atitudini față de valorile sociale, astfel că,

Apreciem, așadar, că pedeapsa de 1 an și 4 luni închisoare, reprezintă un quantum rezonabil și suficient pentru atingerea scopului și îndeplinirea funcțiilor de constrângere, de reeducare și de exemplaritate ale pedepsei, astfel încât motivul de apel care vizează reindividualizare a pedepsei nu subzistă, urmând a fi respins ca nefondat.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, Curtea constată că se contestă deopotrivă de părți quantumul daunelor morale acordate de instanța de fond, în sensul reducerii ori majorării lor.

Curtea reamintește așadar că, este cert astfel că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege care antrenează răspunderea civilă delictuală, pentru fapta culpabilă a inculpatului [•] care a avut ca urmare decesul victimei [•], sens în care se va constata că evaluarea quantumului daunelor morale acordate victimei este justă față de contextul în care a avut loc decesul victimei ca urmare a unei electrocuții din culpa exclusivă a inculpatului și traumatismele suferite de părțile civile-moștenitori ai acesteia, soția supraviețuitoare, fiul și fiica defunctului, respectiv fratele defunctului.

La stabilirea despăgubirilor morale ce nu au fost acordate pentru compensarea suferințelor psihice încercate de părțile civile, prima instanță a avut în vedere o serie de aspecte, relevante în astfel de situații precum: raporturile de rudenie; legăturile concrete, inclusiv de ordin afectiv, dintre părțile civile și victimă, relevate de probele de la dosar; intensitatea suferințelor; modificarea cursului firesc al vieții părților civile; reacțiile emoționale similare ale oricărei alte persoane care și-a pierdut o astfel de rudă apropiată; vârsta tânără a victimei; mediul social și familial în care trăia victima; statutul social al persoanelor ce pretind despăgubiri; condițiile economice și financiare din țara noastră; nivelul general al dezvoltării economice din România numărul moștenitorilor îndreptățiți la acordarea de despăgubiri; practica judiciară în materie (relevată inclusiv de anumite lucrări de specialitate în domeniu); necesitatea realizării unui echilibru, conform principiului proporționalității între echitate și nevoia socială, cu evitarea îmbogățirii fără justă cauză a moștenitorilor victimei (prin acordarea unor compensații bănești exagerate a prejudiciilor suferite).

Prin urmare, în virtutea efectului integral devolutiv al apelului declarat, efectuând propria analiză a particularităților cauzei, Curtea constată în totalitate temeinice statuările primei instanțe, referitoare la circumstanțele temporale și spațiale în care a fost comisă fapta dedusă judecății, la conduita adoptată de inculpat la data critică și la efectele acestei conduite în planul relațiilor sociale protejate de legea penală, astfel că, în acord cu instanța de fond, pe baza situației de fapt expuse, constatăm că, urmare a decesului victimei în exercitarea profesiei, rudele apropiate ale acesteia, constituite părți civile în cauză, au suferit prejudicii morale ce nu au fost acoperite până în prezent, iar la stabilirea despăgubirilor morale ce au fost acordate pentru compensarea suferințelor psihice încercate de părțile civile, prima instanță a reținut judicios o serie de aspecte, relevante în astfel de situații, precum: raporturile de rudenie; legăturile concrete, inclusiv de ordin afectiv, dintre părțile civile și victimă, relevate de probele de la dosar; intensitatea suferințelor; modificarea cursului firesc al vieții părților civile; reacțiile emoționale similare ale oricărei alte persoane care și-a

pierdut o astfel de rudă apropiată; vârsta victimei; mediul social și familial în care trăia victima; statutul social al persoanelor ce pretind despăgubiri; realitățile economice și financiare din țara noastră; nivelul general al dezvoltării economice din România, numărul moștenitorilor îndreptățiți la acordarea de despăgubiri; practica judiciară în materie (relevantă inclusiv de anumite lucrări de specialitate în domeniu); necesitatea realizării unui echilibru, conform principiului proporționalității între echitate și nevoia socială, cu evitarea îmbogățirii fără justă cauză a moștenitorilor victimei (prin acordarea unor compensații bănești exagerate a prejudiciilor suferite).

Așadar, statuând în echitate, raportat la quantumul daunelor morale stabilite în primă instanță, Curtea constată preliminar că, procesul de evaluare de către instanță a quantumului unor astfel de daune, vizează aprecierea importanței prejudiciului moral având în vedere vârsta, profesia, nivelul de pregătire și de cultură generală al persoanei vătămate, tocmai datorită faptului că fiecare individ acordă valorilor o prețuire diferită în funcție de aspirațiile sale, iar exigența unei urmări ireversibile/leziuni importante este realizată atunci când integritatea fizică sau mentală suferă, independent de micșorarea capacității de câștig, o alterare evidentă sau gravă. Integritatea fizică și psihică, sănătatea, speranța de viață, sentimentele de afecțiune etc. sunt valorile morale cele mai scumpe ale ființei umane. Fiind considerate de societate valori morale, acestea sunt reglementate și recunoscute ca făcând parte din sistemul drepturilor nepatrimoniale ale fiecărei ființe umane. Importanța prejudiciului moral depinde de valoarea nepatrimonială careia i s-a adus atingere, de măsura în care a fost lezată această valoare și de intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării de către persoana vătămată [•] valorile morale au fost alterate în mare măsură, atunci prejudiciul moral cauzat este extrem de importantă, iar dacă, dimpotrivă, aceste valori au fost lezate într-o mai mică măsură, și prejudiciul moral va fi mai puțin important.

Prin urmare, acordarea daunelor morale trebuie făcută într-un quantum adecvat, fără a suplini daunele materiale, pe criterii obiective, criterii ce sunt relevate de actele normative sus amintite, deși, este adevărat, într-un mod destul de imprecis.

Totuși, acele texte de lege fac referință la legislația și jurisprudența din România, or, potrivit dispozițiilor constituționale, tratatele pe care România le-a semnat și adoptat, fac parte din legislația românească, având chiar prioritate în fața acesteia, în acest context atât jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene cât și a C.E.D.O. fiind obligatorie pentru instanțele din România.

În concluzie, în funcție de importanța valorii lezate pentru persoanele vătămate, constituite părți civile, apreciem că importanța prejudiciului moral cauzat, impune o reparare corectă, adecvată, proporțională a acestuia, **sens în care nu este necesară nici majorarea quantumul daunelor morale acordate părților civile, dar nici diminuarea lor, conform motivelor de apel invocate deopotrivă de părțile civile, inculpat și partea responsabilă civilmente Group Concif SRL prin administrator [•].**

În ceea ce privește obligarea în solidar, a inculpatului și persoanei responsabile civilmente la plata unei dobânzi legale penalizatoare de la data de 10.07.2021 și până la data achitării efective a quantumului daunelor morale, dispoziția instanței este legală și temeinică, **sens în care Curtea notează că în mod corect s-a reținut incidența dispozițiilor art. 1381 alin. (2) C.civ. care prevăd că „dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat**

imediat”, dreptul la reparație al prejudiciului moral cauzat părților civile născându-se la data decesului victimei [•] (10.07.2021) și până la data achitării efective a cuantumului daunelor morale, astfel că și acest motiv de apel va fi respins ca nefondat.

În ceea ce privește, motivul de apel vizând analiza oportunității reținerii dispozițiilor art. 7 raportat la art. (3) din Legea nr. 76/2008, în raport cu care s-a dispus prelevarea de la inculpatul [•], de probe biologice în vederea introducerii profilului genetic în Sistemul Național de Baze Genetice Judiciare, Curtea constată că, infracțiunea de ucidere din culpă prev. de art. 192 alin. 2 c.proc.pen., este prevăzută în anexa legii antementionate, a avut ca rezultat decesul unei persoane și s-a produs în urma nerespectării măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități, astfel că dispoziția este oportună și proporțională cu scopul prevăzut de art. 1 alin. (3) din Legea nr. 76/2008.

Pentru toate aceste considerente, în baza art. 421 pct. 1 lit. b Cod procedură penală, se vor respinge, ca nefondate, apelurile declarate de: inculpatul [•], fiul [•] și [•], născut la data de [•], de părțile civile [•], [•] ambii domiciliați în [•], [•], domiciliată în [•], [•], domiciliat în [•], toți patru cu domiciliul procesual ales în București, sector 1, str. Paris nr. 36, biroul 1 și de partea responsabilă civilmente Group Concif SRL prin administrator [•], cu sediul în [•], împotriva sentinței penale nr. [•] din data de 10.01.2023 pronunțată de Judecătoria Câmpulung în dosarul nr. [•]/205/2022.

În baza art. 275 alin. 2 Cod procedură penală, va obliga pe apelantul-inculpat, apelantele-părți civile și apelanta-parte responsabilă civilmente la câte 300 lei cheltuieli judiciare către stat fiecare.

În baza art. 275 alin. 6 Cod procedură penală, onorariul parțial al apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpat, în sumă de 700 lei, se avansează din fondurile Ministerului Justiției și rămâne în sarcina statului.

PEMULU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

DECIDE:

În baza art. 421 alin. 1 pct. 1 lit. b Cod procedură penală respinge, ca nefondate, apelurile declarate de inculpatul [•], fiul [•] și [•], născut la data de [•], de părțile civile [•], [•] ambii domiciliați în [•], [•], domiciliată în [•], [•], domiciliat în [•], toți patru cu domiciliul procesual ales în București, sector 1, str. Paris nr. 36, biroul 1 și de partea responsabilă civilmente Group Concif SRL prin administrator [•], cu sediul în [•], împotriva sentinței penale nr. [•] din data de 10.01.2023 pronunțată de Judecătoria Câmpulung în dosarul nr. [•]/205/2022.

În baza art. 275 alin. 2 Cod procedură penală, obligă pe apelantul-inculpat, apelantele-părți civile și apelanta-parte responsabilă civilmente la câte 300 lei cheltuieli judiciare către stat fiecare.

În baza art. 275 alin. 6 Cod procedură penală, onorariul parțial al apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpat, în sumă de 700 lei, se avansează din fondurile Ministerului Justiției și rămâne în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată astăzi, 22 mai 2023, la Curtea de Apel Pitești - Secția Penală și pentru cauze cu minori și familie, prin punerea soluției la dispoziția părților și procurorului prin mijlocirea grefei instanței, în condițiile art. 405 alin. 1 Cod de procedură penală.

Președinte,
Judecător [•]

Judecător,
[•]

Grefier,
[•]

Red. [•]
Tehnored. [•]
Ex. 11/22.05.2023
Jud. [•]

